

luerit, & aliter quam nos in nupti celebrandis gradus parentela numerare contenderit; primum profua temeritate caelesti poena plebatur, post modum vero gladio perpetui anathematis se noverit jugulandum. Datum Romae &c.

III.

Bulla pro stabilitate bonorum Rivipollensis Monasterii contra cuiuscumque personae infestationem.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei, fratribus, in Rivipollensi Coenobio sub Dei Genitricis tuitione degentibus, salutem & Apostolicam benedictionem.

Quoniam divina favente clementia cum Apostolicae Sedis regimine cunctarum Ecclesiarum sollicitudo nobis incumbit, idcirco iustis petitionibus quorumcumque fidelium nos convenit annuere, & ad nostrae pietatis auxilium confugientes auctoritatis apostolicae clypeo munire. Quocirca dilectionis ac fraternitatis vestrae litteras per fratrem S. suscipientes, & quod in eis expetere videbamini, diligentissime perpendentes, quoniam iustam petitionem, & auctoritate nostra ad perficiendum non indignam iudicavimus, vestris petitionibus acquiescere non recusavimus. Unde vos debita charitate monemus, ut professionis factae propositum, quod Deo aspirante suscepistis, pro viribus semper custodiatis, nec ab illo in neutram partem ullo modo desectatis. Episcopos autem, Comites, Principes, Magistratus, & Potentes, vestra vicinia incolentes, paterna sollicitudine commonemus, ut vestri Coenobii semper in omnibus adiutores defensores ac propagatores existant, & quoscumque contrarios, vel ad nocendum avidissimos esse viderint, digna censura coerceant, quatinus & a Deo retributionem percipiant, & apostolica simul ac nostrae benedictionis participium habeant. Illos vero, qui praedia, quae vobis iure debentur, dono Abbatum non satis dignae praesentiam, seu rapina, vel invasione, sive qualicumque injusta occasione possidere videntur, auctoritate apostolica convenimus; & insuper interminando mandamus, ut illa nequaquam retineant, sed, sicut Dei esse noscuntur, ita Deo quantocius reddere studeant. Quod si postquam hanc nostrae paternitatis interminationem audierint, infra sex mensium spatium reddere distulerint, sciant se a totius Ecclesiae corpore separandos, & perpetuae excommunicationis jaculo feriendos, donec resipiscant, & digna poenitudine satisfaciant. Porro commonemus, & apostolica simulque canonica auctoritate praecipimus, ut nullus amodo & deinceps vestri Coenobii regimen per simoniacam heresim obtineat, nec qualicumque ingenio ante vel post acceptum honorem per pecunias locum Abbatis arripit. Quod qui praesumpserit, quamdiu retinere tentaverit, teio iustissimae damnationis subiacebit. His igitur vestri voti peractis, hortamur dilectionem vestram, ut semper ad meliora proficere studeatis, & pro nobis, ac totius Ecclesiae statu intentissimas & assiduas preces indeficienter ad Deum effundere non negligatis, quatinus divinae protectionis & Apostolicae benedictionis participes esse valeatis. Amen.

Data XII. Kal. Junii anno millesimo LXXIII. Nativitatis Christi, Indictione XV.

Ex Archiep. Monasterii huius edidit Saluzius in Append. Mar. et Hispan. n. CCLIV. Exordium. Excommunicatio contra detinentebo. na Monasterii huius. Abbas simoniacae non eligendus. Dat. diei. Maii an. Domini 1063. Pont. Alex. an. II.

I V.

Confirmatio Canonica in Pisana Ecclesia erecta, & bonorum ad eam pertinentium.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei, Gerardo Vener. Canonico salutem & apostolicam benedictionem.

Ad Apostolicae Sedis speculam sublimati, & ad sollicitudinem & curam omnium Ecclesiarum non nostris meritis, sed divina solummodo dignatione promoti, oculos discretionis, manusque consilii debemus avidius extendere, ubi pia religionis exercitia, & sollicitudinis Ecclesiasticae instantiam comperimus fore. Proinde iuste petitioni tuae, quam respectu supernae remunerationis super incolumitate Ecclesiae sanctae Mariae, quae Pisanae Civitatis dignoscitur principalis, audientis nostrae approbavimus allatae, auctoritatis nostrae patrocinium consulentes exhibemus, & ut magis magisque primum devotiois tuae augeatur studium, benignissime exhortamur. Igitur iuxta sinceram petitionis tuae affectum Canonicam supradictae Ecclesiae, quam tenes, si bique iuste pertinentia omnia, & quicquid a te iuste acquisitum, vel Deo consentiente acquirendum est, Apostolatus nostri auctoritate, & per huius nostri privilegii paginam confirmamus; per omnia quidem interdicens, ut neque Imperator, neque Marchio, neque Episcopus, neque cuiuslibet ordinis homo praefatas res agere vel causare, seu per aliquod ingenium praesumat diminueri, Quod si huic nostrae confirmationi aliquis ex his, quos supramemoravimus, debita obedientia non inclinaverit, & supradictis rebus, contemptor Apostolicae Sedis, aliquo modo nocere praesumpserit, condigna excommunicationis gladio feriendum, & a communione sanctae Ecclesiae se omnimodis noverit esse separandum, & insuper viginti libras auri, medietatem Camerae nostrae, & medietatem tibi, sciat se esse compositurum.

Datum Luca per manus Mainardi sanctae Ecclesiae Sylvae Candidae Cardinalis. Apostolicae Sedis Bibliothecarii, anno Dominicae Incarnationis MLXIII. Indictione I.

V.

Confirmatio Donationum & privilegiorum, Conventriensis Coenobii ab Edwardo Rege concessorum.

Alexander Episcopus, Servus Servorum Dei, dilecto filio Edwardo Regi Anglorum salutem & apostolicam benedictionem.

Scriptorum vestrorum eloquia, incolumitatem vestram significantia, lati suscipimus. Gratias itaque omnipotenti Deo retulimus, qui cordis vestri sinceritatem ad omnia utilia sanctae Matris Ecclesiae compungit. Proinde iuxta scripta vestra Monasterio sanctae Mariae de Conventria, ubi servorum Dei constituta est Congregatio, a reverenda memoriae Leofrico Duce nostro extracto, huiusmodi privilegia praesentis auctori-

Edidit Ughel. Ital. Sac. I. III. Exordium. Bonorum confirmatio. Decretum immunitatis pro bonis Canonice. Anathema contra eos qui insipientes. Dat. anno Dominio 63. Pontif. Alex. an. II. Ex Monast. Anglian. To. I. pag. 78. Leofridus Dux Conventriensis Monasterii fundator.

Floritis nostrae indulgemus, concedimus, atque confirmamus; statuentes, ut ipse locus regis praecipis, & privilegiis apostolicis fultus, per omnia tempora sine vexatione cuiuscumque dioecese Episcopi, aut alicujus iudicariae potestatis, cuiuscumque ordinis vel dignitatis sit, & semper, sicut praecipit & expetit Benevolentia tua regalis, futuro tempore permaneat. Fratres igitur ejusdem loci idoneos ex se, vel ex quovoluerint congregatione, Abbates sive Decanos sibi per successiones eligendi habeant potestatem; & ne impediantur, auctoritate apostolica prohibemus. Praeterea quicquid illi loco contulerunt, vel collatum est, vel conferretur, divina & nostra auctoritate roboramus. Necnon privilegia vestra ad honorem Dei pertinentia, quae ibi insinuere volueris, gratanti affectu annuimus, confirmamus, & confirmando imperpetuum stare decrevimus. Et infractores eorum aeterna maledictione damnamus. Acta anno Dominicae Incarnationis millesimo * quadregesimo tertio.

Ejusdem omnimoda exemptio ab omni etiam Ordinarii jurisdictione. Abbas electio penes Monachos. Confirmatur Privilegia omnia eidem concessa. Dat. anno Dom. 1063. Pontif. Alex. an. II. leg. sexagesimo.

VI.

Declaratio Decretorum editorum in Concilio Romano I. sub Alexandro PP. II., contra Simoniacos habito.

Alexander Episcopus, Servus Servorum Dei, omnibus Episcopis Catholicis, cunctoque clero, & populo, salutem, & apostolicam benedictionem.

Vigilantia universalis Ecclesiae regiminis assiduum sollicitudinem debentes omnibus, quae in Constantiniana Synodo nuper celebrata coram centum amplius Episcopis, licet nobis immeritis praesentibus, sunt canonice instituta, vobis notificare curamus; quia ad salutem vestram executores eorum vos esse optamus, & apostolica auctoritate jubendo mandamus.

Ex Concil. Rom. XII. col. 137. Exordium. Damnatio Simoniacae praevitatis. Cap. Erga simoniacos. Decreta Julii PP. II.

CAPITULA.

I.

Primo namque inspectore Deo, sicut a sancto Papa Leone, & a sanctae memoriae Papa Nicolao primum statutum est; erga Simoniacos nullam misericordiam in dignitate servanda habendam esse decernimus; sed iuxta Canonum sanctiones, & decreta sanctorum Patrum eos omnino damnamus, ac in Ecclesia non praesse, apostolica auctoritate sancimus.

Damnatio Simoniacae praevitatis. Cap. Erga simoniacos. Decreta Julii PP. II.

II.

De his autem, qui non per pecuniam, sed gratis sunt a Simoniacis ordinati; quia quaesita jam longo tempore, diutius ventilata est quaestio, omnem nodum dubitatis absolvimus, itaut super hoc capitulo neminem deinceps ambigere permittamus. Quia igitur usque adeo haec venenata pernicies haecenus inolevit, ut vix quilibet Ecclesia valeat reperiri, quae hoc morbo non sit aliqua ex parte corrupta, eos, qui usque modo gratis sunt a Simoniacis ordinati, non tam obtentu-

Pro nunc tolerandas ordinationes gratis per Simoniacos factas.

justitia, quam intuitu misericordiae, in acceptis Ordinibus manere permittimus; nisi forte alia culpa ex vita eorum secundum Canones eis obstat. Tanta quippe talium multitudo est, ut dum rigorem canonici vigoris super eos servare non possumus, necesse sit, ut dispensatione ad pie condescensionis studium nostros animos ad praesens inclinemus. Ita tamen, ut auctoritate sanctorum apostolorum Petri & Pauli omnimodis interdiciamus, ne aliquis successorum nostrorum ex hac nostra permissione regulam sibi, vel alicui sumat, vel praefigat; quia non hanc aliquis antiquorum Patrum jubendo aut concedendo promulgavit, sed temporis nimia necessitas permittendo a nobis extorsit. De cetero autem statuimus, ut quis in posterum ab eo, quem simoniacum esse non dubitat, se consecrari permiserit, & consecrator & consecratus non disparem damnationis sententiam subeant, ut uterque depositus agat poenitentiam, & privatus ab ea propria dignitate persistat.

Sola urgente necessitate a sacris Canonibus recedendum. Cap. De cetero. De cetero non admittendas huiusmodi ordinationes.

III.

Praeter haec autem praecipiendo mandamus, ut nullus missam audiat presbyteri, quem scit concubinam indubitanter habere, vel subintroductam mulierem. Unde sancta Synodus haec a capite sub excommunicatione statuit, dicens: Quicumque sacerdos vel diaconus post constitutum beatae memoriae Praedecessoris nostri sanctissimi Papae Leonis aut Nicolai de castitate clericorum, concubinam duxerit palam, vel ductam non reliquerit, ex parte omnipotentis Dei, & auctoritate Apostolorum Petri & Pauli praecipimus & omnino interdiciamus, ut non cantet Missam, neque Evangelium, neque Epistolam ad missam legat, neque in presbyterio ad divina Officia cum his, qui praefatae constitutioni obediens fuerint, maneat, neque partem ab Ecclesia suscipiat.

Missae notorii Concubinarum non audienda. Cap. Praeter haec mandamus. Huiusmodi Concubinarum a divinis suscipi.

IV.

Et praecipientes statuimus, ut hi praedictorum Ordinum, qui iisdem praedecessoribus nostris obediens castitatem servaverint, iuxta Ecclesias, quibus ordinati sunt, sicut oportet religiosos clericos, simul manducant & dormiant, & quidquid eis ab Ecclesia competit, communiter habeant. Et rogantes monemus, ut ad apostolicam communem vitam summopere pervenire studeant, quatenus perfectionem consecuti, cum his, qui centesimo fructu ditantur, in caelesti patria mereantur adscribi.

Cap. eodem. De Clericis castitatem servantibus.

V.

Ut decimae, primitiae, seu oblationes vivorum & mortuorum reddantur a laicis, & in dispositione Episcoporum sint; quas qui tenuerit, a sanctae Ecclesiae separetur communione.

Cap. eodem. Decimas retinentes excommunicantur. Cap. Per laicos. Ecclesia per laicos non obtinenda.

VI.

Ut per laicos nullo modo quilibet clericus aut Presbyter obtineat Ecclesiam nec gratis nec precio.

Ecclesia per laicos non obtinenda.

VII.

VII.

Dux Ecclesie non retinenda. Cap. eodem 16. g. ead.

Nec aliquis Presbyter duas Ecclesias obtineat.

VIII.

Per simoniam non ordinandum.

Ut per Simoniam haresim nemo ordinetur, vel promoveatur ad quodlibet officium Ecclesiasticum, neque Ecclesiis preficiatur.

IX.

35. quest. 26. cap. 17. Coniugium usque ad septimum gradum in uxorem non ducenda.

Et ut de consanguinitate sua nullus uxorem ducat usque ad septimam generationem, vel quousque parentela cognosci poterit. Quod prius a Nicolao II. statutum fuit.

X.

Cap. eodem.

Et ut laicus uxorem simul habens & concubinam, non communicet Ecclesie.

XI.

Contra ambitum in suscipiendo habitu Monacali. Cap. Per laicos 16. quest. 7.

Ut nullus habitum Monacalem suscipiat, spem aut promissionem habens, ut Abbas fiat.

XII.

Laici non statim in sacerdotium initiandi.

Ut nullus laicus ad quemlibet gradum Ecclesiasticum repente promoveatur, nisi prius, mutato habitu seculari divina consecratione inter clericos fuerit comprobatus. Vos ergo haec & alia sanctorum Patrum statuta fideliter, & christiana reverentia observate, si vultis sanctae Ecclesie Romanae, & Apostolicae Sedis pace & communione, atque benedictione, & absolutione gaudere. Valet.

VII.

Confirmatio Concordiae inter Rectorem Monasterii S. Pauli & Abbatem Vindocinensem, cui Ecclesia S. Prisce de Urbe adjudicatur.

Non ab similem concessionem legimus supra in Diplomate dat. anno 1063. Omnibus &c.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei Odrico dilectissimo Filio Vindocinensi Abbati, & post eum cunctis successoribus eius, in perpetuum.

Ex Arch. Vindocin. edidit Mabill. loc. cit. n. LXXXV.

Exordium.

Controversia inter Vindocin. Abbatem & Oeconomum Monasterii S. Pauli de Ecclesia S. Prisce.

Convenit apostolico moderamini, iustis petitionibus assensum prebere, & piis admonitionibus manum auxilii porrigere. Unde, Karissime fili Odricus Abbas Vindocinensis Monasterii, quoniam petis, ut convenientiam, quam cum carissimo filio nostro Heldiprando Archidiacono, atque Coenobii sancti Pauli Oeconomus, de Ecclesia sanctae Prisce, quae sita est in Monte Aventino, fecisti, apostolica auctoritate confirmemus; convenit enim praefatus filius noster Heldiprandus, sanctique Pauli Monasterii rector, tibi tuisque successoribus Vindocinensis Monaste-

rii Abbatibus, praedictam sanctae Prisce Ecclesiam cum omnibus suis pertinentiis in perpetuum largiri ad utendum, fruendum, possidendumque dignitate Cardinali: eo videlicet tenore, ut ita praefatum sanctae Prisce Monasterium ordinare ac disponere studeas, ut semper ibi ad servendum Deo duodecim, nunquam autem minus octo, Monachi regulariter valeant conversari. Pensionem vero, & caetera omnia sicut in charta, quam vobis praedictus Heldiprandus Archidiaconus ac sancti Pauli Rector cum Monachorum S. Pauli generali capitulo, consensu tradidit & firmavit, continetur, persolvetur. Ergo utrumque Ecclesiarum utilitatem in hoc negotio perpendentes, beatorum Petri & Pauli Principum Apostolorum auctoritate praefatum sanctae Prisce Monasterium secundum praedictum tenorem cum omnibus suis ubique pertinentiis confirmamus; sancti Spiritus iudicio decernentes, ut nullus umquam sancti Pauli Abbas, Prior, vel Monachus, nullaque prorsus Ecclesiastica secularive persona infringere vel auferre tibi vel tuis successoribus Abbatibus Vindocinensis Monasterii presumat. Quod qui fecerit, nisi dignos penitentiae fructus exhibeat, sit anathema, maranatha. Qui vero conservator & obediens Apostolicae auctoritati fuerit, benedictione & gratia omnipotentis Dei perfuatur, & inter prospera humilis, & inter adversa maneat securus, ut divina misericordia munitus, valeat per beatum Petrum coelestia regna intrare, & cum Christo in aeternum gaudere. Scriptum per manus Rainerii Scrinarii, & Notarii Palatii in mense Julio, indictione quarta. Datum Laterani Kal. Julii per manus Petri sanctae Romanae Ecclesiae subdiaconi atque Cancellarii vice domni Annonis Colonienensis Archiepiscopi, anno quinto Pontificatus Domini Alexandri Papae secundi, Indictione quarta.

qua Vindocin. Abbatis iudicatur; Cum onere sustentandi ibidem duodecim, vel saltem octo Monachos.

Et annui census, prout in concordia super hoc firmata.

Ecclesia ejusdem libertas ab omni laicali, vel ecclesiastica molestia, potestate &c. Anathema contra inobstantes.

Dat. die prima Julii anno Dom. 1066. Pontif. Alex. anno V.

VIII.

Confirmatio Privilegiorum, ab Henrico IV. Germaniae Rege, aliisque Imperatoribus, Cremonensi Ecclesiae concessorum.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei charissimo fratri Hubaldo Cremonensi Episcopo, suisque successoribus.

Ex Ughell. Ital. Sac. Tit.

Proemium.

Pastorali solitudine erga salutem dominicarum ovium, seu reparationem bonorum Ecclesiarum vigilantibus, tanto promptius apostolicae auctoritatis protectione debemus providere, quanto eos ea, quae Jesu Christi, constat, quam quae sua sunt, quaerere. Unde, charissime frater, quia religionem tuam eorum magis Pontificum formam, qui laboris sui diligentia pauperes Ecclesias sibi commissas ditavere, studeas per omnia imitari, quam eos, qui delitiis, & secularibus pompis ecclesiasticas divitias in miserabilem redigunt paupertatem, iusta petitioni tuae assensum praebemus, & memores inconcusse fidelitatis tuae erga Apostolicam Sedem, ea, quae tuae Ecclesiae sunt iuste collata, seu in futurum conferenda, quaeque in praepo charissimi filii nostri Regis Henrici continentur, sub tutela sanctae Roma-

Ecclesia Cremonensis sub protectione Sedis Ap. suscipitur; Eiusque bona omnia confirmantur.

mana Ecclesiae suscipimus, & per hujus nostri privilegii paginam confirmamus tibi tuisque successoribus, quidquid . . . . . telonci, atque portatici seu ripatici, de Cremonensi civitate ad publicam functionem pertinet, quam de ipsis civitatibus Comitatus, quam de parte curtis Sexpila, nec non ripas & piscarias a Ulpariolo usque in Caput Adduae cum molendinis, & cum uniuscujusque navis solito censu, sicut continetur in praepo & notitiis, seu cum per omnium navium causa navigandi Cremonam adeuntium, tam Veneticorum quam ceterorum navium, & cum curata omnium negotiorum, quae sunt in praedicta ripa: Distinctionem vero civitatis infra & extra per quinque milliariorum spatia: Altare quoque sancti Hymerii, Canonicam, portas, equas, tractus, opera, districtus, legationes, hostes, munera, forum, & caetera, quae in praepo praepo continentur: Curtem quoque, quae Barianum dicitur, Maleum, Crotam, Moneodanum, Nualtellam, Monterionem cum castris & villis eorumque pertinentiis: Castrum de Rumengo cum omni sua integritate, medietatem Curtis Botariano infra castrum & caetera; & partes in curtibus Gabiano, Vidalsasco, Terciolasco, publica intra & extra, seu Manzanello, Fontanella, & quaecumque prudentiae tuae studio prae-nominata Ecclesiae iuste adquisita, vel acquirenda sunt, praesenti apostolicae sanctionis nostrae pagina corroboramus; statuentes sub divini iudicii obstaculo, ut nullus Imperator, Dux, Marchio, Comes, Vicecomes, nec ulla magna parvaque persona de his omnibus, quae supra leguntur, praesumat aliquo studio auferre, seu te tuisque successoribus inquietare. Quod si aliquis temerario ausu contra hujus nostri privilegii auctoritatem agere praesumpserit, & post notitiam hujus auctoritatis emendare contempserit, auctoritate beatorum Apostolorum Petri & Pauli, omniumque Sanctorum, sciat se usque ad dignam satisfactionem excommunicatum, & a Regno Dei alienum. At vero qui custos & observator extiterit, a misericordissimo Domino omnipotente, Domino nostro Jesu Christo consequatur aeternam vitam.

Decretum pro immunitate atque securitate bonorum hujusmodi.

Anathema contra quid in contrarium attentans.

Dat. die 30. Octobr. anno Dom. 1066. Pontif. Alex. anno VI.

Datum Laterani III. Kal. Novemb. per manus Petri Sanctae Romanae Ecclesiae Subdiaconi, ac Bibliothecarii. Anno VI. Pontif. D. Alexandri Papae II. ab Incarnatione vero Domini MLXVI. Indi. III.

IX.

Declaratio, quod nemo sine Apostolico iudicio possit excommunicare Monachos Cluniacenses, vel eos Sacris interdiceret.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei, dilectissimo filio Hugoni Abbati Monasterii, quod dicitur Cluniacum, in honore beatorum Apostolorum Petri & Pauli consecratum, in Comitatu Matisconensi situm, & per te cunctis successoribus tuis Abbatibus, in perpetuum.

Ex Bibliotheca luniae. edidit Nicolai Coletus. Concil. Tom. XII.

Exordium.

CUM omnium fidelium petitionibus & necessitatibus subvenire debeat Apostolice caritatis gratia, multo magis his est impertienda ejus beneficiis clementia, quo singula-

riter proprios, & specialiter se gaudet filios habere sancta Romana Mater Ecclesia, & suae utilitatis gratia, & praecedentium Patrum auctoritate egregia. Quorum etiam desiderijs & votis eo plenius parere debet auctoritas apostolica sublimitatis, quo certius constat, eos non nisi illa desiderare & expetere, quae sunt ad honorem sanctae pietatis, & utilitatem verae religionis; quotiens in sua necessitatis commodis nostrum assensum, & solitum apostolicae auctoritatis studuerunt humiliter requirere praesidium, ultro benignitatis intuitu nos convenit subvenire, & rite pro magna securitate solidare; ut ex hoc nobis potissimum praemium a conditore omnium Deo in sydereis arcibus consecratur. Et ideo, quia postulasti a nobis, ut praefatum Monasterium apostolicae auctoritatis serie muniremus, & omnia ejus pertinentia perenni jure ibidem invariabiliter permanendo, confirmaremus, & absque omni jugo seu ditione cujuscumque personae, constabiliter nostri privilegii pagina studeamus; propterea tuis flexi precibus, per hujus nostrae auctoritatis privilegium statuentes decernimus, ut cuncta loca & Monasteria ad praedictum Cluniacum Coenobium pertinentia, quae ab aliquibus fidelissimis Christianis Regibus, Episcopis, Ducibus, seu Principibus eidem loco sunt concessa, & ab antecessoribus tuis adquisita, Bernone videlicet, Odone, Eymardo, & beata recordationis S. Majolo, & bona memoriae Odilone praedecessore tuo, vel quaecumque ad eundem locum pertinere videntur, absque ullius contradictione cum magna securitate quietus debeas possidere, & per te universi successores tui in perpetuum. Necnon sub divini iudicii promulgatione & confirmatione, & anathematis interdictione, corroborantes decrevimus, ut nullus Episcopus, seu quilibet sacerdotum in eodem veniat Coenobio pro aliqua ordinatione sive consecratione Ecclesiae, presbyterorum, vel Diaconorum, missarum celebratione, nisi ab Abbate ejusdem loci invitatus fuerit, venire ad agendum praesumat. Sed liceat Monachis ipsis loci, cujuscumque voluerint ordinationis gradum suscipere, ubicumque tibi tuisque successoribus placuerit. Interdictionem autem sub simili anathematis promulgatione, ut idem locus sub nullius cujuscumque Episcopi vel Sacerdotis deprimatur interdictionis titulo, seu excommunicationis, vel anathematis vinculo: non enim patitur sanctae Sedis Apostolicae auctoritas, ut ullius cujuscumque personae obligatione proscindatur, a se cuilibet concessa, liberalis libertas: Neque ipsius loci fratres, ubicumque positi, cujuscumque Episcopi maledictionis vel excommunicationis vinculo teneantur adstricti; inhonestum enim nobis videtur, ut sine nostro iudicio a quoquam anathematizetur sanctae Sedis Apostolicae filius, veluti cujuscumque subiectae Ecclesiae discipulus. Siqua vero competens ratio adversus eos quemquam moverit, & hoc aliter determinare nequiverit, iudicium apostolicum, quod nulli praedictum praetendere patitur, supra hoc patienter praestoletur, & humiliter requiratur. Decernimus etiam, & illius; cujus vice quamvis indigni fungimur, auctoritate sancimus, ut isdem locus omnibus, ad se ob salutem confugientibus, sit misericordiae sinus, sit totius pietatis & salutis portus. Obtineat in eo locum justus, nec repellatur, poenitere volens, ini-

Hugonis Abbatis preces.

Confirmatio bonorum omnium Cluniaco per fidelium donationes acquiritur.

Ecclesiarum, & Monachorum ab omni etiam Episcopali jurisdictione exemptio.

Monachi a quo Abbati placuerit, Episcopo sacris ordinibus initiandi. A nemine autem excommunicandi.

Sed si qua' lis Monachos inter & alium quemlibet exquirat ad Apostolicam sedem deferri praecipitur.